

Ο.Λ.Μ.Ε.

Ερμού & Κορνάρου 2
ΤΗΛ: 210 32 30 073 – 32 21 255
FAX: 210 32 27 382
email:olme@otenet.gr
www.olme.gr

Αθήνα, 11/1/12

Α.Π.:401

ΠΡΟΣ:

- τον Υπουργό Οικονομικών
κ. Ευάγγ. Βενιζέλο
 - την Υπουργό Παιδείας
κ. Α. Διαμαντοπούλου
 - τη Διοίκηση του Ταμείου
Παρακαταθηκών και Δανείων
 - τη Διοίκηση του
Ταχυδρομικού Ταμειυτηρίου
- ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ:**
- ΕΛΜΕ της χώρας

ΘΕΜΑ: Σχετικά με τα Δάνεια

**Κύριε Υπουργέ,
Κυρία Υπουργέ,
Κύριοι,**

Οι ασκούμενες πολιτικές το προηγούμενο διάστημα και η υπερδεκαετής πολιτική των τραπεζών που, ανεξάρτητα από τη σημερινή συγκυρία, προέβησαν σε μια ανεξέλεγκτη πιστωτική επέκταση, κυρίως στην καταναλωτική πίστη, είχε σαν αποτέλεσμα την εξοντωτική υπερχρέωση των νοικοκυριών.

Στο δημόσιο τομέα, σε εφαρμογή της δημοσιονομικής πειθαρχίας που επιβάλλεται από το Δ.Ν.Τ., την Ε.Ε. και την Ε.Κ.Τ και υλοποιήθηκε από τις κυβερνήσεις η μείωση των αποδοχών των εκπαιδευτικών ανήλθε σε 20% για τον προηγούμενο χρόνο και έως 35% εφέτος. Η συνολική δε μείωση των εισοδημάτων τους υπερβαίνει το 40%.

Η ανεργία καλπάζει δραματικά, ιδιαίτερα στους νέους και πολλές οικογένειες, ανάμεσά τους και εκπαιδευτικών, έχουν ένα ή περισσότερα άνεργα μέλη. Σύμφωνα με την ενδιάμεση έκθεση του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδας, στη χώρα μας διαβιούν 500.000 συμπολίτες μας με μηδενικό εισόδημα.

Στις αρχές της προηγούμενης δεκαετίας η έκθεση, συνολικά της ελληνικής κοινωνίας, σε προϊόντα στεγαστικής και καταναλωτικής πίστης, αποτιμημένη σε € έφτανε περίπου τα 10 δις. Τον Οκτώβριο του 2008, οι δανειακές υποχρεώσεις στα αντίστοιχα προϊόντα εκτοξεύτηκαν στο αμύθητο ποσό των 110 δισεκατομμυρίων.

Σ' αυτό το σημείο παρατηρούμε ότι:

Μέχρι σήμερα, τρία χρόνια μετά, το παραπάνω ποσό παραμένει σχεδόν αμετάβλητο. Δηλαδή, από το σύνολο των όποιων νέων χορηγούμενων δανείων και τις αποπληρωμές που μεσολάβησαν, το βασικό τους μέγεθος δεν μειώνεται. Κι αυτό καταδεικνύει σε σημαντικό βαθμό την αδυναμία εξυπηρέτησης των δανειακών υποχρεώσεων των νοικοκυριών.

Ένα μεγάλο μέρος αυτών των 110 δις αφορά σε καταναλωτικά δάνεια, δηλαδή σε δάνεια βραχυπρόθεσμης λήξης. Η μεγαλύτερη περίοδος αποπληρωμής τους ήταν 5 χρόνια, το μικρότερο βέβαια μέρος τους γιατί τα περισσότερα χορηγούνταν με ορίζοντα ενός ή δύο χρόνων, σε αντίθεση με τα στεγαστικά που ο

μέσος όρος ζωής τους ανέρχεται στα 15 χρόνια και η μεγαλύτερη περίοδος έφτανε τα 35 χρόνια. Έτσι, κι ενώ γίνεται κατανοητό ότι τα καταναλωτικά δάνεια με ένα σχετικό ρυθμό ομαλής εξυπηρέτησής τους θα έπρεπε να έχουν απομειώσει το ποσό των 110 δις, αυτό παραμένει στο ίδιο ύψος, γεγονός που σημαίνει ότι η αδυναμία εξυπηρέτησής τους παγιώνεται.

Η διάρθρωση των συνολικών δανειακών υποχρεώσεων στη χώρα μας, νοικοκυριών και επιχειρήσεων, δείχνει με τον πιο ανάγλυφο τρόπο την αντιπαραγωγική κατανομή πόρων στην ελληνική οικονομία. Σε σύγκριση, λοιπόν, με τα 110 δις της συνολικής καταναλωτικής πίστης, τα δάνεια προς τις επιχειρήσεις ανεξαρτήτως μεγέθους ανέρχονται στα 130 δις περίπου. Έτσι, εξηγείται καταφανώς ότι ο πολυδιαφημισμένος μέσος όρος ανάπτυξης του ΑΕΠ την περίοδο 2000-2008, που ήταν περίπου 4% έναντι του μέσου όρου 2% της ευρωζώνης, αφορούσε σε αντιπαραγωγικές τοποθετήσεις, με ότι αυτές συνεπάγονται τόσο για το μέγεθος του ιδιωτικού δανεισμού όσο και για την παραγωγική δυνατότητα της οικονομίας.

Τέλος, το γεγονός ότι ο ιδιωτικός δανεισμός έφτασε στην Ελλάδα το 2010 το 110,9% του ΑΕΠ, από το 30% πριν την απελευθέρωση του τραπεζικού συστήματος το 1994, απλά επισημαίνει την αυτοτελή ευθύνη των τραπεζών που οφείλουν να πληρώσουν το μέρος που τους αναλογεί. Οποσδήποτε δε, με μερική απαλλαγή ή συνολική διαγραφή, αυτού που αφορά στους συνταξιούχους, μισθωτούς, επισφαλώς εργαζόμενους και ανέργους, μετά την καταβάρθρωση των αποδοχών τους και τα χαράτσια από τις πολιτικές της τρόικας και την αυτοτελή ευθύνη (χαλαρά πιστωτικά κριτήρια) των τραπεζών.

Το ΔΣ της ΟΛΜΕ προτείνει:

- Για κάθε οικογενειακό εισόδημα (αθροιστικά εάν είναι οικογενειακό), που προέρχεται **αποδεικτικά** από σχέση μισθωτής εργασίας (πλήρους ή μερικής), από μπλοκάκια παροχής υπηρεσιών, συντάξεις και επιδόματα ανεργίας και μειώθηκε εξαιτίας απόλυσης, απώλειας της οποιασδήποτε μορφής εργασίας ακουσίως, άσκησης «δημοσιονομικών» περιοριστικών πολιτικών, επιβολής χαρατσιών, κατάργησης επιδομάτων ανεργίας, μονομερούς νομοθετικής ή εργοδοτικής πρωτοβουλίας (μείωση ημερών εργασίας) να γίνει **απομείωση των δανειακών τους υποχρεώσεων, σε ετήσια ή μηνιαία βάση, αντίστοιχη της μείωσης των αποδοχών τους.**
Σε καμιά όμως περίπτωση η μηνιαία καταβολή δόσεων δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει το 30% των μηνιαίων ατομικών ή οικογενειακών αποδοχών (υγιής σχέση εισοδήματος προς δανειακή υποχρέωση)
- Όταν το ατομικό ή οικογενειακό εισόδημα δεν υπερβαίνει αυτό που λογίζεται ως «όριο φτώχειας» τότε η δανειακή υποχρέωση να διαγράφεται συνολικά και οριστικά (υπέρτερο αγαθό ή αξιοπρεπής διαβίωση και η υγεία).
- Ιδιαίτερα για τους **εκπαιδευτικούς που έχουν λάβει δάνειο από το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων και το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο** (που είναι κρατικοί φορείς) και οι κρατήσεις των δόσεων γίνονται από το μισθό, είναι απολύτως απαραίτητο να γίνουν ρυθμίσεις **τόσο για την αύξηση των δόσεων όσο και την μείωση των επιτοκίων.**

Ο Πρόεδρος
Νίκος Παπαχρήστος

Για το Δ.Σ. ΟΛΜΕ
Ο Γεν. Γραμματέας

Θεμιστοκλής Κοτσιφάκης